

עין משפט
גר מצוה

סא:

הכונס פרק ששי בבא קמא

ממורת הש"ם

(6) כי ימ קוח: כיב כ"ג,
(7) כי ימ קוח: כיב כ"ג,
(8) לילי כ"ג: מג"ז (ד) ע"י
מחוקי כ"ג: ע"י ד"ה
(9) ופ"ל ה: ס"ג,
(10) ופ"ל ה: ס"ג,
(11) ופ"ל ה: ס"ג,
(12) ופ"ל ה: ס"ג,
(13) ופ"ל ה: ס"ג,
(14) ופ"ל ה: ס"ג,
(15) ופ"ל ה: ס"ג.

תורה אור השלם

1. כי תצא אש וצדקה
קצים ונאכל גדיש או
הקמה או השדה שלם
ישלם המבקר את
הבערה שמוה כב ה

הגהות הב"ח

(א) ר"י ד"ה מורגין וכו'
יחידות: כיב ופ"ל ד"ה כ"ג
פ"ל אמת דנקטת פלגם
הן פנימות ע"ש:

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

באגני. כמו באגנות (שמות כד) קובי"ש נלע"ז: **מתני'** **כאלמע**
זים כור. אם יש לו מצי צור לכל רוח פטור. ונקולתם שדילגה
ומדאוקימנא [6] אבל נכפפת בעזרת והולכת כל שעה אפילו עד כמה
מיל חייב: **הכל לפי הדליקה.** קס"ד ה"ק הכל יסלם לו כמה
שהדליק בין רחוק בין קרוב: **גמ'**
לא יעמיד. בני העיר מעכבין
עליו שלא תעבר האש בתקרה:
מעויבה. טיה של סיד על תקרה.
ודומה לו בספר עזרא (מחמה ג)
ויעזבו (אח) ירושלים עד החומה:
ובצירה. שפחותה ממזור ואין
מעזירין בתוכה אש גדול: **לפי**
גובה. כשהאש גבוהה וגדולה קופלת
למרחוק: **מתני'** **אלא גדיש של**
חטין או גדיש של שטרין. אם חטין
חטין אם שטרין שטרין: **סיה גדי**
כפוס לו כו' חייב. על הגדי דעבלי
חיים נמי אמרנו מאלו הקמחים ומשום
דקס ליה דכרבה מניה ליכא
למפעריה דליתו חייב מיתה על
העבר דהואיל ואינו כמות היה לו
לכרוח ופטור עליו ממיטה וממשלומים.
אבל היה עבד כפות לו פטור אפילו
על הגדי ועל הגדיש דחייב מיתה
על העבר דמכ"ב נקס יקס (שמות
כא) וקס ליה דכרבה מניה ואפי' לא
המרו צו שאינו נכנס הא קי"ל
(מכז"ב ד' ג'): דחייב מיתות שוגגין
פטורין. ובגדי לא שני לן בין כפות
לשאינו כפות ואידי נקט עבד נקט
בגדי. ואיכא דאמרי בגדי נמי דוקא
נקט סמוך פטור דהיה לו לכרוח
והכי קאמר היה עבד כפות לו או
גדי סמוך לו פטור ואפי' דפשיט
כשליה פ' ש' (כ). אורו כממנו דאם
הניח גמלת עליו ונשרף חייב המס
הוא דהניח על גבי צור דלא היה לו
לצור לטול אבל הכא היה לו לכרוח:
גמ' **כפוך של חבירו.** אין לו רשות
והו כמאכד צדיק: **כמדליק אם**
הצירה. כפוך של חבירו הוא ואפי'ה
יהיב טעם משום דדרך בני אדם
להניח כלים בצמח אצל גדיש לא:
בצירה. בגדיש ולשמעין אפי' שאין
דרך להטמין צו חייב הואיל והדליק
למוך של חבירו וכ"ש צירה: **בפרטי**
פליגי [פליגי] **כמדליק כפוך של כו'.**
ופטרי רבנן אפילו כלים שדרך
להטמין בגדיש דהא גזירת הכתוב
הוא דטמון בלש פטור ור' יהודה
מחייב אטמון וכלים ל"ש אותן שאין
דרך להטמין ור"ש אותן שדרך
להטמין: (א) צירה. מגדל גדול:
מוריגין. קרשים (ב) [מקובים] וכן
(6) יחידות ורשין בהן את המצואה:
ד"ה

ולית' ליה צ"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היקף הדליקה ישלם
אפילו אין רחוק לעצור: **לא יעמיד אדם חגור בתוך**
ביתו בו. שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הביט של אחד והעלייה
של אחר היה מעמידו בעלייה בעל
פירש לענין בני העיר שמעכבין עליו
וכמו שפירש יתח' דהו דומיא דליקן
ממנימין דהתם בפרק לא יחפור
(ב"ב דף כ'):
לפלוג וליתני ברידה. וא"ת השתא
נמי קא מפליג בדידה
כמדליק כפוך של ח"ל דע"כ סופא
כפוך ביתו של חבירו מדליק דאי
כמדליק כפוך של ח"ל דע"כ שדרך בני
אדם להניח בצמח היה פטור דהא
קמי רשא וכו"ל אינו משלם אלא
גדיש של חטין או גדיש של שטרין
משמע דאפילו מוריגים וכלי בקר
שדרך להניח בגדיש לא משלם אלא
גדיש לבדו והשתא ככל עיני שנעמיד
דבני רב כהנא פריך רבא עליה
שפיר דאם ר"ל רב כהנא מחלוקת
כפוך של ח"ל פליגי כמדליק וכלי בקר
דרי' מחייב ומכנים פטורין אבל
כמדליק כפוך של חבירו אפילו רבנן
מחייבי אמרינן וכלי בקר אס כן
שפיר פריך לילפוג בדידה בגדיש
עלמא דהא צירה נמי לא מיתוקמא
אלא כמדליק כפוך של חבירו ואם ר"ל
רב כהנא מחלוקת כמדליק כפוך של
דפליגי אפילו בארנקי דר' יהודה
מחייב אפי' דאין דרך ארנקי להניח
בגדיש ורבנן פליגי אפי' כמדליק
כמדליק מ"מ כממיהם אבל כמדליק
כפוך של חבירו ד"ה משלם כל מה
שבתוכו אפילו בארנקי נמי קאי
דמשמע ד"ה משלם כל מה שבתוכו
לרבנן כמו לר"י הלך פריך שפיר
לפלוג וליתני בדידה דלשמעין אפי'
ארנקי בגדיש דאין דרכו להניח דהו
רבותא טפי ועוד עשה לשון המשנה
דקמי שדרך בני אדם להניח בצמח
דאפי' אין דרך נמי מחייבי רבנן
כמדליק כפוך של חבירו:
אלא אמר רבא בתרתי פליגי
(ט) [פליגי] **כמדליק בתוך שלו**
כו' דרי' מחייב אפי' ארנקי בגדיש
שאין דרך להניח מדנקט מודים
שכן כמדליק את הצירה דלכך נקט
צירה שרואה למאז שחייבו רבנן אפי'
בארנקי כמו ר"י ואי רבי יהודה לא
מחייב כמדליק כפוך של אלא דוקא
כמדליק כפוך של ח"ל פליגי בדידה
ולמא דמודים חכמים כמדליק גדיש
של חבירו דחייב כמדליק אלא ודאי
מחייב ר"י כמדליק כפוך של ח"ל אפי'
בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי אפי'
כמדליק כפוך של ח"ל אלא גדיש
כפוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא אם כן יש על
גבו גובה ארבע אמות.
מלל גובה ארבע אמות
מפי הנגד עד התקרה.
כדי שלא יחשו האור
מתקרה וכו' (ב) עד
שיראה תחתיו מעויבה.
אשטרין נלע"ז טיה
קרקע. שלשה טמחים.
שלא תעבר התקרה
מחמתה של ע"ה ועל גבי
ד' אמות (ט) ובכירה.
אף היה לו מרס שפחותה
קדימה על חלל אף עיני
מבוסה היקף גדול כמו
שעשית חטין (ט) שאין
היקף כזה גדול טמח.
מחמתה יאם תחיה וכו'
ק"ל. ואם הדיק. שלק
הביט הדליק את סביבו
(ט) אלא שיש שם כל
השטרין הללו משלם
מה שדריק. ואפי'
כן מעכבין עליו השטחים
לרחיקו ככל השטרות
הללו. מאל דליק מהיה
ואין לו מה לשלם (ב) וכו'
(ג) היה גדי כפוח
לו. בגדיש. ועבד סמוך
לו. לגדיש. ונשרף עמו
חייב. אגד ואגדיש. לפי
שאין לו דין מיתה כשכל
העבר שהיה לו לנכות
(ד) וכו' וכו' ע"י
(ה) עבד כפות לו
וגדי סמוך לו כו'
פטור. אגד ואגדיש. דקס
ליה דכרבה מניה. שהוכח
העבר הנכד דמכ"ב נקס
יקס. והוא דנקט גדי
מקום דמחייבין בגדי
דחז ונכד דחז. ובגדיש
ועבד לילא לאוקמי הכי.
דאורחא דמלתא לשדרי
איש עבדיה לשדרי גדיש.
ואידי דנקט גדי עבד
כפות ומחוק. נקט בני גדי
כפות ומחוק. ואפי' דבגדי
אין למר היה לו לנכות.
שפיר אין לו דעת. ואם
איש כפות ומחוק נמי חייב
דאורחא דמלתא (פ) שור
מחמתו (ש"ר כ"ב).

אלא אם כן יש על
גבו גובה ארבע אמות.
מלל גובה ארבע אמות
מפי הנגד עד התקרה.
כדי שלא יחשו האור
מתקרה וכו' (ב) עד
שיראה תחתיו מעויבה.
אשטרין נלע"ז טיה
קרקע. שלשה טמחים.
שלא תעבר התקרה
מחמתה של ע"ה ועל גבי
ד' אמות (ט) ובכירה.
אף היה לו מרס שפחותה
קדימה על חלל אף עיני
מבוסה היקף גדול כמו
שעשית חטין (ט) שאין
היקף כזה גדול טמח.
מחמתה יאם תחיה וכו'
ק"ל. ואם הדיק. שלק
הביט הדליק את סביבו
(ט) אלא שיש שם כל
השטרין הללו משלם
מה שדריק. ואפי'
כן מעכבין עליו השטחים
לרחיקו ככל השטרות
הללו. מאל דליק מהיה
ואין לו מה לשלם (ב) וכו'
(ג) היה גדי כפוח
לו. בגדיש. ועבד סמוך
לו. לגדיש. ונשרף עמו
חייב. אגד ואגדיש. לפי
שאין לו דין מיתה כשכל
העבר שהיה לו לנכות
(ד) וכו' וכו' ע"י
(ה) עבד כפות לו
וגדי סמוך לו כו'
פטור. אגד ואגדיש. דקס
ליה דכרבה מניה. שהוכח
העבר הנכד דמכ"ב נקס
יקס. והוא דנקט גדי
מקום דמחייבין בגדי
דחז ונכד דחז. ובגדיש
ועבד לילא לאוקמי הכי.
דאורחא דמלתא לשדרי
איש עבדיה לשדרי גדיש.
ואידי דנקט גדי עבד
כפות ומחוק. נקט בני גדי
כפות ומחוק. ואפי' דבגדי
אין למר היה לו לנכות.
שפיר אין לו דעת. ואם
איש כפות ומחוק נמי חייב
דאורחא דמלתא (פ) שור
מחמתו (ש"ר כ"ב).

כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
של חטין או גדיש של שטרין ורואין מקום
במה

אלא כמדליק כפוך של ח"ל פליגי בדידה
ולמא דמודים חכמים כמדליק גדיש
של חבירו דחייב כמדליק אלא ודאי
מחייב ר"י כמדליק כפוך של ח"ל אפי'
בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי אפי'
כמדליק כפוך של ח"ל אלא גדיש
כפוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
של חטין או גדיש של שטרין ורואין מקום
במה

אלא כמדליק כפוך של ח"ל פליגי בדידה
ולמא דמודים חכמים כמדליק גדיש
של חבירו דחייב כמדליק אלא ודאי
מחייב ר"י כמדליק כפוך של ח"ל אפי'
בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי אפי'
כמדליק כפוך של ח"ל אלא גדיש
כפוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק כפוך של ח"ל פליגי בדידה
ולמא דמודים חכמים כמדליק גדיש
של חבירו דחייב כמדליק אלא ודאי
מחייב ר"י כמדליק כפוך של ח"ל אפי'
בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי אפי'
כמדליק כפוך של ח"ל אלא גדיש
כפוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק כפוך של ח"ל פליגי בדידה
ולמא דמודים חכמים כמדליק גדיש
של חבירו דחייב כמדליק אלא ודאי
מחייב ר"י כמדליק כפוך של ח"ל אפי'
בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי אפי'
כמדליק כפוך של ח"ל אלא גדיש
כפוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי